

Det må bemærkes, at forskellen mellem skalaernes procenter og de tilsvarende ligevægtsskatteprocenter bliver særlig stor på de indkomsttrin, der ligger lige over forsørgerkalaens proportionalsskattegrænse på 22.000 kr.s skalaandkomst. De skatteydere, hvis skalaandkomst for skatteåret 1966-67 når lidt op over denne grænse, vil nemlig efter de gældende regler få deres indtægtsstigning beskattet ret kraftigt på grund af det store spring i den nuværende forsørgerkala. I de forudgående år har de kun betalt proportionalsskat til staten, og deres skattefradrag vil derfor være særlig lavt i forhold til den skat, de nu skal betale. I spørgsmålet er det forudsat, at skatteyderne på alle indkomsttrin så vidt muligt skal betale samme skat som efter de gældende regler. I så fald må skatteprocenten på indkomsttrinene lige over proportionalsskattegrænsen blive særlig høj i forhold til den tilsvarende ligevægtsskatteprocent, nemlig 41 procent ifølge skalaudkastet mod ca. 34 procent ifølge en ligevægtsskatteberegning.

Skalaudkastenes procenter er på alle ind-

komsttrin væsentligt lavere end de tilsvarende procenter i de gældende skalaer, selv om den dertil svarende skat i kroner og øre er nogenlunde den samme. Den såkaldte marginalskat er således sat betydeligt ned.

Som allerede nævnt forudsætter sammenligningerne, at skattefradrag og merindtægtsfradrag tilsammen svarer til de anslåede gennemsnit på det pågældende indtægtstrin. For skatteydere, hvis fradrag er højere end de anslåede gennemsnit, vil skalaerne bevirke, at statskatteprocenterne på visse indtægtstrin nedsættes mindre end vist i oversigterne, og der kan forekomme tilfælde, hvor statskatteprocenten ifølge skalaudkastene bliver højere end de gældende procenter. Omvendt vil skatteydere, hvis skattefradrag og merindtægtsfradrag i alt er lavere end de anslåede gennemsnit, på visse indtægtstrin få nedsat statskatteprocenterne endnu mere, end det fremgår af oversigterne i underbilag 1 og 2.